

съобщаватъ на търговско-сѣдилищніятъ чиновникъ, положеніето на работитѣ на испадваніето и количеството на паритѣ, които сѣ отправени и задържени въ кассятъ на залозитѣ [депозито-санджѣ], а чиновника ако бы да удобри да сѣ разсподѣлятъ всичкитѣ пары, трѣбва да отрѣди количеството имъ, и да сѣ постараетъ да объяви на всѣки единъ кредиторинъ.

Членъ 273). Частъта която ще сѣ падне на онія кредитори, на които имената сѣ записани въ белянцѣтъ и живѣятъ внѣ отъ Царскятъ Османскъ държавъ, до гдѣ сѣ неизвади и задържи прѣдготовително, не е допростено да сѣ разсподѣля никаква курама, мѣжду кредиторитѣ, които живѣятъ въ Царскятъ държавъ. А ако бы правата на такыва внѣ живущи кредитори, не сѣ забѣлѣжени праведно въ белянцѣтъ, тогава отрѣжданіето и прѣдготовителното задържаніе на частътъ имъ, зависи отъ удобреніето и волята на търговско-сѣдилищніятъ чиновникъ, обаче намѣстницитѣ на испадналіятъ, ако бы никакъ си да сѣ съпротивляватъ за това рѣшеніе на чиновника, явно е че тѣ иматъ право, да сѣ отнесѣтъ и да съобщѣтъ работата на търговското сѣдилище.

Членъ 274). Частъта, която ще сѣ изважда за горѣрѣченнитѣ внѣ живущи кредитори, съобразно съ послѣдното израженіе на 199-іятъ членъ, изважда сѣ и сѣ задържава прѣдготовително, въ заложнѣтъ касъ до истеченіето на опрѣдѣленниятъ срокъ. Прочее, онія кредитори, които живѣятъ въ други иностранны мѣста, когато не си докажатъ правата съобразно спорядъ законътъ, както сѣ по горѣ спомяна, задърженитѣ части, разсподѣляватъ сѣ мѣжду онія кредитори, на които правата сѣ доказани и познати. Така сѣщо, и за онзи дълтъ за когото не сѣ е рѣшило окончателно припознаніето му, трѣбва да сѣ изважда и задържава една прѣдготовителна частъ.